

Pārdomas par pievienošanos korporācijai

Vanēņu saimei es pievienojos 2004. gada martā. Pa šiem dažiem gadiem daudz kas ir atgadījies un daudz kas ir mainījies. Pirmo reizi šķērsojot Artilērijas ielas 54 nama otrā stāva dzīvokļa sliksni, es vēl īsti neapzinājos, kur es dodos, ko uzņemos un kas mani sagaida. Pirmā iepazīšanās, vismaz no manas puses, bija visai bikla. Apkārt daudz nepazīstamu cilvēku, visiem galvā dīvainas, mazas cepurītes no zaļa vai melna auduma, bet runājot tiek lietoti man nepazīstami termini. Pirmajā brīdī īsti nesapratu kas ir kas, pat par spīti tam, ka, dodoties uz pirmo viesu vakaru, biju mazliet paaugstinājies par studentu korporācijām. Atmiņā palikušas pirmās fukšu stundas, kur man tika izskaidrota korporācijas būtība un tās darbības pamati. Tad sekoja ieskaits studentu korporāciju vēsturē un tad jau vairs nebija tālu diena, kad tiku uzņemts buršu

saimē. Tam sekoja viens no mana mūža interesantākajiem periodiem – fukšu laiki, kas zīmīgi ar daudziem interesantiem un aizraujošiem notikumiem.

Ja godīgi, tad sākumā, ienākot korporācijas telpās, biju mazliet vīlies. Redzētais nekādi nelīdzinājās maniem priekšstatiem par korporāciju – tās māju vai dzīvokli. Šaurais un vecais dzīvoklis bija asā kontrastā ar iedomāto lielo ēku ar milzīgu zāli u.c. “atribūtiem”. Taču tas tā bija tikai pirmajos momentos, līdz uzzināju par Fraternitas Vanenicas vēsturi un to, ka, esošā ēka tikai nesen nonākusi korporācijas rīcībā. Ar laiku ļoti pieķēros šim mazajam dzīvoklītim un, pārnākot uz jaunajām telpām, būtu bijis pat žēl šķirties, ja ne remonta dēļ dzīvoklī daudz kas nebūtu mainījies.

Tomēr ne jau telpas ir galvenais. Iedvesmojošs bija fil! fil! Daira Meijera teiktais par to, ka esam maza un jauna korporācija, tāpēc pašiem ir iespējas to veidot. Vēlāk, laika gaitā iepazīstot citas korporācijas, es arī nonācu pie atziņas, ka mazā korporācijā tās biedri var cits citu iepazīt, kamēr lielākā korporācijā to izdarīt ir stipri vien grūti – varētu pat teikt ka neiespējami. Tas, ko Vanenica ir iespējusi šajā, uzdrošinos teikt, īsajā laikā, kopš tās nodibināšanas Latvijā, ir apsveicami.

Maināmie mēs un mainās arī pati korporācija. Man, ienākot vanēņu saimē, šeit priekšā sastaptie cilvēki, lielākoties, nāca no LU Ekonomikas un vadības fakultātes pasniedzēju un studentu vidus. Šobrīd vairums jaunās vanēņu paaudzes nāk no LU Vēstures un filozofijas fakultātes.

Ceru ka nākotnē mums pievienosies arī studenti no citām zinātnēm. Tas tikai palielinās mūsu redzes lauku, kārtējo reizi pierādot, ka korporāciju veido ne jau kaut kādi noteikumi vai likumi. Korporāciju veido paši cilvēki ar savu būtību, ar to, kādi viņi ir.

Kā viens no mūsdienu studentu korporāciju pamatuzdevumiem ir korporāciju tradīciju saglabāšana. Tomēr to nedrīkst uztvert tik vienkārši. Laiks iet uz priekšu un mūsdienu pasaule uzliek savas prasības. Ir jāpieņem no mūsdienām tas labākais, ko tās spēj sniegt, neaizmirstot, ka arī senajās tradīcijās ir ielikts savs domu grauds un bez tā tās nebūtu tik ilgi saglabājušās.

Katram vanēnim ieteiktu dzīvēt turēties pie tām lietām, kas iekļautas mūsu devīzēs. Ne par velti tās ir vienas no pirmajām lietām kas jaunajam fuksim tiek iemācītas līdzko viņš ir nonācis vanēņu saimē. Turoties pie šīm devīzēm arī mūsu korporācija turpinās plaukt un zelt un mēs varēsim saglabāt mūsu tradīcijas.